

بررسی کشت خالص گوجه فرنگی و کشت مخلوط آن با لوبیا سبز

هناره، مهشید

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی

روشهای چند کشته در بکارگیری بهینه عوامل تولیدی، نقش اساسی دارند. از مزایای این کشت می‌توان افزایش تولید و درآمد در واحد سطح، بهره‌گیری از خصوصیات مکمل گیاهان در جهت افزایش تولید، کاهش مصرف آب، سم، کود و سایر موارد را نام برد. این آزمایش جهت بررسی و مقایسه عملکرد گوجه فرنگی رقم کورال در کشت خالص و کشت مخلوط آن با لوبیا سبز پاکوتاه رقم سانری در تراکم‌های مختلف انجام گردید. آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در مرکز تحقیقات کشاورزی آذربایجان غربی انجام شد. فاکتور اول نوع کشت به دو صورت کشت خالص گوجه فرنگی و کشت مخلوط آن و فاکتور دوم فاصله بین ردیف‌های کاشت گوجه فرنگی (۸۰، ۱۰۰ و ۱۲۰ سانتی‌متر) بود. در تیمار کشت مخلوط، گوجه فرنگی در یک طرف پشته و لوبیا سبز در طرف دیگر پشته و در کشت خالص فقط در یک طرف پشته گوجه فرنگی کشت گردید. در تمام تیمارها فاصله بین بوته‌های گوجه فرنگی روی ردیف ۲۰ سانتی‌متر و فاصله بین بوته‌های لوبیا سبز ۱۰ سانتی‌متر بود. نتایج تجزیه داده‌ها نشان داد که عملکرد در هکتار، عملکرد تک بوته و تعداد میوه در هر بوته گوجه فرنگی در کشت خالص به طور معنی‌داری بیشتر از کشت مخلوط بود ولی در وزن متوسط میوه اختلاف معنی‌داری در دو نوع کشت دیده نشد همچنین فواصل بین ردیف‌های کاشت (تراکم کاشت) گوجه فرنگی بر روی این صفات مؤثر بود به طوری که عملکرد بوته و تعداد میوه در هر بوته در تیمار ۱۲۰ سانتی‌متری، عملکرد در هر هکتار در ۱۰۰ سانتی‌متری و وزن متوسط میوه در تیمار ۸۰ سانتی‌متری بیشتر از دیگر تیمارها بود. اثر متقابل نوع کشت و فاصله بین ردیف‌های کاشت فقط بر روی تعداد میوه در سطح احتمال ۱٪ معنی دار بود که بیشترین تعداد میوه در کشت خالص با فاصله ردیف ۱۲۰ سانتی‌متری به دست آمد. نسبت برابری زمین (LER) در هر سه فاصله بین ردیف‌های کاشت، کمتر از ۱ بود.